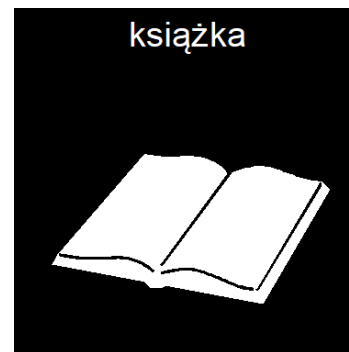

Dzień dobry,

Proszę posłuchaj bajki o kolorowych kredkach. Kredki chciały być potrzebne Zosi. Myślę, że każdy z nas chce się czuć potrzebnym komuś.

W pewnym domu

mieszkały kolorowe kredki

. Był to

niezwykły komplet dwunastu kolorów w specjalnym pudełku. Zestaw kredek należał do Zosi

. Dawno temu dziewczynka dostała je na gwiazdkę

i była nimi zachwycona

. Grube kredki z miękkim

szpicem nigdy się nie łamały. Kolory miały mocne i wyraźne. Do tego zamykane metalowe pudełko

. Kiedyś Zosia

często ich używała i dlatego były bardzo

szczęśliwe

. Dla kredek

praca była najważniejsza . Niestety od

pewnego czasu czuły się smutne i niepotrzebne. Dziewczynka skończyła jedenaście lat i w ogóle nimi nie rysowała. Kredki wspominały szczęśliwe czasy, gdy były potrzebne dając radość i zabawę

. Ciekawił je świat i poznawały go przez rysowanie

Marzyły, by narysować jeszcze wiele nowych rzeczy, a tymczasem leżały zapomniane. Na szczęście postanowiły to zmienić.

Pewnego razu Zosia

szukała czegoś w komodzie

Kredki

były pewne, że dziewczynka ich szuka. Myślały, że przypomniała sobie o nich . Niestety

myliły się. Okazało się, że Zosia

szukała grubego notesu

. Gdy tylko

go znalazła wyjęła, z pudełka jedną kredkę

, dopisała coś ważnego czerwonym kolorem

i szybko wybiegła

Kredki

zrozumiały, że Zosia już nie rysuje i nie potrzebuje ich. Zasmuciły się bardzo, a wtedy

czerwona

wyjrzała z niedomkniętej szuflady

. Po chwili zawołała radośnie:

– Spójrzcie! Jesteśmy wolne!

– Co to znaczy wolne? – spytała niebieska

– To znaczy, że zbyt długo byliśmy zamknięte. Otwarte pudełko, komoda, a nawet drzwi. Możemy się wydostać –

wytłumaczyła czerwona

– Pomyślcie, może będziemy komuś potrzebne?

– To co robimy? – zaczęły zastanawiać się pozostałe kredki

– Jak to co? – zdziwiła się czerwona

– Naprzód! Taka okazja się więcej nie powtórzy.

Zachęcone kredki

nie namyślały się długo i zaczęły wyskakiwać z komody

prosto na drewnianą podłogę. Pierwsza czerwona

, za nią

niebieska

, a następnie radosna żółta

, spokojna zielona

, ciekawa pomarańczowa

, wesoła różowa

,

modna fioletowa

, ostrożna brązowa

, troskliwa biała

. Miały dużo szczęścia, gdyż Zosia zostawiła otwarte drzwi.

– No to w drogę! -zawołała czerwona

– Hurra! Hurra! Jesteśmy wolne!

Zostawiły bezpieczny dom, gdyż pragnęły rysować i być potrzebne.

KONIEC